

Popis radova

Žena na obali, tuš-papir, 30x52 cm, 1950. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Klepač, ulje-karton, 15x23 cm, 1951. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Autoportret, ulje-platno, 22x17 cm, oko 1953. vl. Marija Hoti, Zagreb
Moja sestra, ulje-platno, 63x37 cm, 1954. vl. Marija Hoti, zagreb
Seosko ogovaranje, ulje-platno, 60x81 cm, 1955. vl. Marija Hoti, Zagreb
Autoportret, ugljen-papir, 30x22 cm, oko 1955. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb, Susedgrad
Oporuka, ulje-platno, 68x82 cm, oko 1955. vl. Marija Hoti, Zagreb
Plak-dama, ulje-platno, 92x69 cm, oko 1958. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Cimbulaš, ulje-platno, 92x105 cm, oko 1958. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Plak-dama, ulje-platno, 92x69 cm, oko 1958. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Orač, lavirani tuš-papir, 45x38 cm, oko 1958. vl. Tena Hoti, Zagreb
Orač, ulje-platno, 100x84 cm, 1958. vl. Domagoj Ruždjak, Zagreb
Portret moga brata, ulje-platno, 80x65 cm, oko 1962. vl. Đuro Hoti, Gabajeva Greda
Baba, ulje-platno, 40x34 cm, oko 1962. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Goran, ulje-platno, 51x40 cm, oko 1962. vl. Marija Hoti, Zagreb
Mrtva priroda, ulje-platno, 58x65 cm, oko 1962. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Štef, ulje-platno, 40x35 cm, oko 1963. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Trebjačica graha, ulje-platno, 63x47, oko 1965. vl. Đuro Hoti, Zagreb-Susedgrad
Žena sa kilcom, akvarel-papir, 22x20 cm, 1965. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Kiša, ulje-platno, 30x24 cm, 1968. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Sveto drvo, ulje, komb. tehnika – platno, 100x145 cm, oko 1968. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb
Čelavi lik, komb. tehnika-papir, 39x23 cm, oko 1970. vl. Tena Hoti, Zagreb
Ženski akt na stolicima, komb. tehnika-papir, 55x35 cm, oko 1970. vl. Tena Hoti, Zagreb
Igra (skica), komb. tehnika-papir, 23x36 cm, 1970. vl. Tena Hoti, Zagreb
Seljakinja, lavirani tuš, ugljen-papir, 60x40 cm, oko 1970. vl. Tena Hoti, Zagreb
Danica 1941, ulje-platno, 110x155 cm, oko 1970. vl. Muzej grada Koprivnice
Kućni koncert, ulje-platno, 105x140 cm, oko 1975. vl. Đuro Hoti, Gabajeva Greda
Čišćenje krumpira, ulje-platno, 110x95 cm, oko 1980. vl. Muzej grada Koprivnice
Žene, komb. tehnika-novinski papir, 35x65 cm, oko 1980. vl. Tena Hoti, Zagreb
Beračica voća, ulje-platno, 53x40 cm, oko 1980. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Razgovor, ulje-platno, 135x160 cm, oko 1980. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Žena sa suncobranom, ulje-platno, 80,5x60,5 cm, oko 1982. vl. Dr. Dragutin Feletar, Koprivnica
Žetelica, ulje – platno, 130x142 cm, oko 1982/83. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Nedjeljka, ulje-platno, 40x35 cm, oko 1983. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Troje, ulje – platno, 82x90 cm, oko 1985. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Žena sa teglom, ulje-lesonit, 48x31 cm, oko 1985. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Ljubavnici, ulje-platno, 90x75 cm, oko 1985. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Prijateljice, akril, ulje – lesonit, 48x38 cm, oko 1985. vl. Goran Kolundžić, Zagreb
Čelistica, ulje-platno, 70x60 cm, oko 1985. vl. Tena Hoti, Zagreb
Na bunaru, ulje-platno, 40,5x30 cm, oko 1985. vl. Goran Kolundžić, Zagreb
Čitačica, ulje-platno, 50x40 cm, oko 1985. vl. Nikica Hoti, Zagreb,
Svirač, ulje-lesonit, 50x35 cm, 1989. vl. Goran Kolundžić, Zagreb
Udvaranje, ulje-karton, 59x43 cm, 1990. vl. Goran Kolundžić, Zagreb
Piknik, ulje-platno, 90x110 cm, oko 1985-90. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Na izletu, ulje-platno, 60x50 cm, oko 1990. vl. Domagoj Ruždjak, Zagreb
Ortež, tuš-papir, 40x30 cm vl. Nikica Hoti, Zagreb
Skica, ulje-platno, kolaž, 50x40 cm vl. Nikica Hoti, Zagreb
Ribić, ulje – platno, 80x65 cm, oko 1990. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Prijateljice, ulje – lesonit, 70x50 cm, oko 1990. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Troje u prirodi, ulje-lesonit, 72x52 cm, oko 1990. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Žena s vrčem, tuš, gvaš – papir, 11x8,5 cm, vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Dama sa šeširo, ulje – platno, 60x50 cm, oko 1990. vl. Nedjeljka Hoti, Zagreb-Susedgrad
Žena, gvaš-papir, 60x40 cm, vl. Tena Hoti, Zagreb
Žena sa suncobranom, lavirani tuš-papir, 42,5x32,5 cm, oko 1990. vl. Tena Hoti, Zagreb
Žena s gitarom, ulje-lesonit, 46x38 cm, oko 1990. vl. Tena Hoti, Zagreb
Variete, ulje-platno, 80x90 cm, 1990. vl. Tena Hoti, Zagreb
Prijateljice, tuš, akvarel-papir, 50x40 cm, 1991. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Prijateljice, ulje-platno, 60x70 cm, oko 2005. vl. Nikica Hoti, Zagreb
Slikarica, ulje-platno, 80x70 cm, oko 2006. vl. Nino Dvojković, Zagreb
Čelistica, ulje-platno, 90x75 cm, 2011. vl. Đuro Hoti, Gabajeva Greda

Razgovor, ulje-platno, 135x160 cm, oko 1980. vl. Nikica Hoti, Zagreb

Biografija

Rođen je 16.9.1931. godine u Novačkoj, u Prekodravlju. S obitelji 1938. godine seli u Gabajevu Gredu, a 1949. godine u Hlebine. Osnovnu školu je pohađao u Gabajevoj Gredi, a gimnaziju u Koprivnici i Bjelovaru. Učiteljsku školu je započeo u Križevcima, a završio u Zagrebu 1952. godine. Do 1960. radio je na više škola na Žumberku, okolici Samobora te u Zagrebu. Sin Nikica rođen je 1959. godine, a Stjepan 1960. godine. Zajedno sa suprugom Nedjeljkom preselio je 1960. godine u Starogradečki Marof, a od 1964. do 1974. živio je u Koriji kraj Virovitice. Tih je godina, kao profesionalni slikar, priredio niz izložbi, a osobito su uspješna gostovanja u Njemačkoj. Od 1974. godine do svoje smrti živio je u Bizeku, dijelu Susedgrada na obroncima Medvednice. Pred kraj Hotijeva života umro je sin Stjepan, a 2006. godine požar mu je uništio atelje. Umro je u Zagrebu 21.3.2013. godine. Priredio je tridesetak samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

moj generator kulture Grad Koprivnica

Izložba je realizirana uz potporu Grada Koprivnice.

Nakladnik: Muzej grada Koprivnice

Za nakladnika: Robert Čimin

Autor izložbe i postava: Marijan Špoljar

Djelo na naslovnici: Udvaranje, ulje-karton, 59x43 cm, 1990.

vl. Goran Kolundžić, Zagreb

Priprema, dizajn: Dalibor Vugrinec

Fotografije: Ivan Gundić

Tisak: Tiskara Baltazar d.o.o, Koprivnica

Naklada: 300 primjeraka

Tiskano u Koprivnici, 2017.

Franjo Hoti

Slike i crteži (1950-2012)

Galerija Koprivnica

3. – 26.3.2017.

Predgovor *

Preko šezdeset godina slikanja i više od pedeset godina nazočnosti na kulturnoj sceni daju nam iznimnu mogućnost i „materijal“ da slikarski opus Franje Hotija podastremo u retrospektivnom pregledu i u monografskoj perspektivi. Obaveza je to ne samo prema slikaru nego i prema onima koji su u tome dugom trajanju bili svjedoci njegova razvoja, meandriranja i cezura, ali još više poradi mnogih koji nisu imali prilike biti sudionici jednoga vremena i za koje je Hotijevo slikarstvo ne samo nepoznato u vremenu nego anonimno i u prostoru u kojemu je djelovao i sa čijim se duhovnim i materijalnim vrijednostima inspirirao. Ispunjenje toga duga trebalo bi, istovremeno, biti i prilog afirmaciji specifične, lokalne varijante slikarskog rada kao i aktualizacija jednog tipa nomadskog, cikličkog i eklektičkog umjetničkog djelovanja. Kako su aplitude u kritičkoj recepciji i u javnoj pažnji u bitnome odredile sudbinu i Hotijevu prisutnost na nacionalnoj umjetničkoj sceni naš je zadatak i u tome da načinimo ne samo pregled nego i da na sinteznu mjeru svedemo sve te raspršene, dijelom međusobno suprotstavljene, a dijelom linearno uspostavljene dionice.

Poticajan, mada ne suviše lak zadatak, vodio nas je k tome da se kroz analitički pregled signiraju najvažnije etape i djela i da se naš završni pogled fokusira na pitanje mjesta i značenja ovoga slikara u lokalnoj i nacionalnoj umjetničkoj povjesnici. Nećemo, dakako, izricati normativne zaključke, ali ćemo naglasiti da se – kao pravilo s dalekosežnim posljedicama – uvijek, u slučaju poput Hotijeva, moraju uzeti u obzir sve nijanse i sve specifičnosti, od širine slikarskih i kulturnih utjecaja do biografske, interesne i afektivne vezanosti uz uskoću prostora zavičaja i kulturne margine.

Već od ranih – zbog ratnih i drugih neprilika, „pokidanih“ – godina, preko nekonzistentnog školovanja i stalnog „kruhoboračkog“ života u statusu profesionalnog slikara do mnoštva promjena mjesta boravaka, Hotijeva je osobna i umjetnička biografija u najmanju ruku „slikovita“, ako već ne i „romaneskna“. Ako se k tome doda i veliki opus sastavljen od niza, često disparatnih dionica, zaključak – koje god naravi bio – ne može biti jednoznačan.

Sa završenim opusom i iz posthumne perspektive Hotijev se slikarski put doista čini kao jedna vrsta postmodernističkog slobodnog variranja mnoštva dostupnih solucija, uz jednu konstantu – zadržavanje čovjeka i ljudskih likova u središtu svake kompozicije. Rečena antropocentričnost biti će opterećena još jednom

Orač, ulje-platno, 100x84 cm, 1958. vl. Domagoj Ruždjak, Zagreb

obavezom – da preko simboličke nosivosti slike ostvari maksimalnu društvenu važnost te slike.

Naklonost ili čak opsesija figurativnim slikarstvom neće, međutim, Hotija udaljiti od istraživanja strukture slikarskog polja, pa će u raznim razdobljima plohu graditi na gustom, zasićenju vrijednosti, kasnije na otvorenim partijama čiste, ponekad i ekspresionistički oslobođene boje da bi završio na gotovo „intarzijski“ kombiniranim tonskim plošinama.

Kao autodidaktu, gotovo je svaka nova slikarska cjelina značila i posve novi početak: tolika je bila opsjednutost novootkrivenim slikarskim svijetom i novim tumačenjima njegovih vrijednosti i pravila. Samo je, kao konstanta, ostajala stanovitna mjera, čak i težičnost te samokontrola u postupcima koju je Hoti, u razgovoru s Branislavom Glumcem, pregnantno uobličio u sentencu „dodavanjem ne prenakititi, a redukcijom ne osiromašiti.“

Slikarski svijet ovoga umjetnika signiran je s nekoliko dominantnih faza koje se pojavljuju i traju u gotovo pravilnim vremenskim odsječcima, a povezane su i s promjenama mjesta i ambijenta u kojima je živio. Tako bi se formativne godine (u umjetničkom smislu) mogle označiti traženjem najprirodnijeg stilskog izraza, u širokom luku od klasične akademske forme i njezinih omekšanih podvarijanti pa do zgušnjavanja izraza što se, pak, poklapalo (u životnom smislu) s njegovim stalnim traženjima i seljenjima od škole do škole, od sela do sela, sve do epizoda ne baš bezazlenog mladenačkog avanturizma.

Prvo (radno, obiteljsko, slikarsko) „smirenje“ dolazi oko 1960. godine: preseljava se u Podravinu, postaje profesionalni slikar, priređuje niz inozemnih izložbi i ustabiljuje svoju fazu monumentalnog realizma, u koja su utkana i neka iskustva autonomnih slikarskih solucija. Sredinom sedamdesetih i preseljenjem u okolicu Zagreba učvršćuje izraz u kome se na sretan način pomiruju jaka crtačka gesta u definiranju antropomorfnih oblika i akcentirani ulog boje, da bi u osmom desetljeću taj odnos bio balansirani prema dominantnom kolorizmu. Dostigavši, po našem mišljenju, apogej svojega slikarstva u ovoj fazi koja je trajala petnaestak godina Hoti je još jednom ostao dosljedan sebi i svojim stilskim i poetičkim „nedosljednostima“: pred kraj prošloga stoljeća započeo je i izgradio ciklus sažetih, stiliziranih prikaza građanskih interijera, apartnoga kolorita i ugođaja zaustavljenoga vremena. Doista, kao da je u njegovu stvaralaštvu stalo vrijeme i kao da je pomalo dogorijevao plamen koji je obasjavao njegove slike. Utrnućem životnih svjetala gasnula je i stvaralačka svjetlost. Konačnom tminom Hoti je zatvorio krug: slikarski put od askeze do hedonizma i natrag trajao je više od 60 godina i svjedočio je ne samo imanentno umjetnički nespokoj nego i duboku ljudsku mjeru nepomirenja sa zadatim.

Marijan Špoljar

* Predgovorni tekst predstavlja, neznatnim dijelom modificirani, završni pasus iz monografije „Franjo Hoti“, autora Marijana Špoljara, koji će biti tiskan do završetka slikareve retrospektive u Galeriji Koprivnica.